

РЕШЕНИЕ

№ 5834

гр. София, 18.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 18.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **9575** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 23354 от 05.10.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. 94 – 00 – 216 от 17.09.2012 г. по описа на Дирекция „О.” (понастоящем дирекция „ОДОП”), подадена от К. Д. Ф., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] срещу ревизионен акт №[ЕИК] от 03.02.2012 г., издаден от Е. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „О.”, (ОДОП).

В жалбата се твърди, че РА е незаконосъобразен, немотивиран и в противоречие с доказателствата по преписката, поради което се иска да бъде изцяло отменен. Излагат се подробни доводи по същество на спора, които са повторени и в депозираната писмена защита в светлината на събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства.

По време на делото, жалбоподателят редовно призован се явява лично и се представлява от адв. Балкански, който поддържа жалбата, предлага да бъде уважена на посочените в нея основания и мотиви, и претендира сторените съдебно – деловодни разноси.

ОТВЕТНИКЪТ – директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призован се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, а да се потвърди РА като се приемат, изложените в него мотиви.

Представителят на СГП намира жалбата за основателна и доказана, поради което предлага да бъде уважена.

Административен съд – София град, I – во Административно отделение, 8 – ми състав като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1009828 от 12.11.2010 г., на основание чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на К. Д. Ф., с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица] за следните задължения: данък по чл. 35 от ЗОДФЛ за периода от 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г.; данък по чл. 42/49 от ЗДФЛ за периода от 01.01.2007 г. – 31.10.2010 г.; Вноски за ДОО за самоосигуряващи се лица на основание чл. 4, ал.3, т.1,2 и 4 от КСО за периода от 01.01.2005 г. – 31.10.2010 г.; Вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващите се лица на основание чл. 40, ал.1, т.2 и ал. 5 от ЗЗО за периода от 01.01.2005 г. – 31.10.2010 г.; Вноски за ДЗПО за УПФ за наетите лица, извън осигурените на основание чл.4, ал.3 от КСО лица за периода 01.01.2005 г. – 31.10.2010 г.; Данък по чл. 38 от ЗОДФЛ за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г. и данък по чл. 48 от ЗДФЛ за периода от 01.01.2007 г. – 31.10.2010 г. Определени да извършат ревизията са лицата: Е. В. А. на длъжност - главен инспектор по приходите, ръководител екип и В. И. Т. - старши инспектор по приходите.

Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите Д. В. Плевненска, началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С.. Връчена е лично на Ф. на 07.12.2010 г. Срокът на ревизията е определен на „до 3 месеца, считано от датата на връчването” на посочената ЗВР.

Издадена е последваща ЗВР № 1102876 от 07.03.2011 г. от Д. Плевненска, началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., с която е продължен срока на ревизията до 07.04.2011 г. Същата е връчена на 14.03.2011 г. на жалбоподателя.

Изпълнителният директор на НАП със своя заповед № ЦУ – 142 от 30.12.2011 г., е удължил срока за извършване на ревизията до 07.10.2011 г. на основание чл. 114, ал.4 от ДОПК. Въз основа на тази заповед е издадена нова ЗВР № 1104276 от 07.04.2011 г. от Д. Плевненска, с която срокът на ревизията е удължен до 07.10.2011 г. Връчена е на жалбоподателя на 19.04.2011 г. лично.

В срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК е издаден ревизионен доклад (РД) № 1104276 от 21.10.2011 г. Същият е връчен на адресата си на 07.12.2011 г. В срока по чл. 117, ал.5 от ДОПК е депозирано възражение.

Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1104276 от 21.11.2011 г., Г. Д. Г. – началник сектор „ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С., е определил за такъв Е. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите.

На 03.02.2012 г. е издаден РА №[ЕИК], който е връчен на жалбоподателя на 27.02.2012 г.

В срока по чл. 152, ал.1 от ДОПК, РА е оспорен ред решаващия орган – директора на Д”ОДОП”, с подаването на жалба с вх. № 94-К-119 от 12.03.2012 г. по описа на ТД на НАП - С.. В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК между К. Д. Ф. и директорът на Д”ОДОП” е подписано споразумение, с което решаващият орган може да се произнесе в тримесечен срок от изтичането на посочения в ал. на чл. 155 от ДОПК, след което се прилагат правилата на чл. 156, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 от ДОПК. В удължения срок не е било постановено решение от ответника, поради което жалбоподателят се е възползвал от правата си по чл. 156, ал. 5 от ДОПК.

Видно от изложеното в РД, който на основание чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА, органите по приходите са установили следното: В хода на ревизията с ИПДПОЗЛ № 05-59-00-298 от 30.11.2010 г. са изискани документи, подробно описани в издадения РД в раздел 4. Процесуални действия, т.4.2. На 17.12.2010 г. в деловодството на офис „С.“ с вх. № 05-59-00-298 са входирани документи, депозиранни от жалбоподателя. На основание чл. 37, ал.2 и ал. 3 от ДОПК са представени заверени копия на документи за периода от 01.01.2005 г. – 31.10.2010 г., съгласно приложен опис. Представени са и частично извлечение от сметки в Банка Д. ЕАД и Ц. АД; обяснение от К. Ф. до НАП – И. с вх. № 4252 от 06.08.2010 г.; Заповед № 1 от 19.03.2009 г. на [фирма] за командировка; Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2007 г. с вх. № 2315-2172 от 25.04.2008 г. заедно със справка за окончателния размер на осигурителния доход за 2007 г., приложение № 7 и приложение № 1; Разписки от 30.03.2004 г., 12.05.2006 г. и 23.05.2006 г.; служебна бележка и удостоверение на [фирма]; нотариални актове; пълномощни; договори за отдаване на земеделска земя под наем от 1997 г.; декларация за доходи от отглеждане на селскостопанска продукция а периода от 1993 г. – 2003 г. и други, подробно описани в РА, както и Г. по чл. 41 от ЗОДФЛ за периода от 1993 г. – 2003 г.

Безспорно по делото е установено, че жалбоподателят в хода на ревизията не е декларирал налични машини, стоки, оборудване и стопански инвентар, дългосрочни и краткосрочни инвестиции, вземания от трети лица; същият е разведен; няма притежавани през ревизирания период финансови активи (съучастия, вкл. Непарични вноски, дялове в ТД, ценни книжа и др.); няма декларирани притежавани движими ценности (благородни метали, скъпоценни камъни, произведения на изкуството и др.), вземания от трети лица (заеми, вземания по изпълнителен лист и др.), имуществва, придобити по безвъзмезден начин (дарение, наследство, давност, печалби от хазартни игри и др.), получени заеми/кредити и притежавани акции и дялови участия в задгранични дружества, място на стопанска дейност и недвижима собственост в чужбина. Също така е установено, че жалбоподателят има участия в следните юридически лица – както и че е подадена Г. по ЗДДФЛ за 2007 г.

За установяване на относимите към ревизията данни е извършена проверка на регистрираното осигуряване за периода от 01.01.2005 г. – 31.10.2010 г. за жалбоподателя, където е установено, че за него са посочени осигурителни доходи по Декларация №1 като осигурено лице по трудово правоотношение в „Скипропърти Бг К.“ от 01.01.2005 г. – 28.02.2006 г., в [фирма] за периода от 01.04.2006 г. – 31.10.2008 г., в „Скипропърти“ от 01.09.2009 г. – 31.10.2010 г. и като самосигуряващо се лица в [фирма] за периода от 01.10.2008 г. – 31.12.2009 г.

За ревизираният период жалбоподателят няма публични задължения.

В РА е посочено, че едновременно и поотделно са извършени ревизии на свързаните лица с жалбоподателя – Д. Б. Ф. – баща и В. П. Ф. – майка. Връчени са им ИПДПОЗЛ, представени са съответните документи и обяснения. Въз основа на така събраните данни в РА е посочено, че проверяваните лица, като свързани, са разполагали със спестени 11 364,24 лева в банкови сметки и около 350 000 лева в брой. Спестената парична наличност в брой, според лицата, е в следствие от селскостопанска дейност (отглеждане на картофи) по наследство и от трудови доходи на Д. и В. Ф. преди пенсиониране. Относно наследените средства е направено уточнение, че те са на стойност 15 000 лева през 1984 г. и 22 000 лева през 1991 г. Установено е, че придобиваните недвижими и движими имуществва, както и банкови наличности след

2005 г. са на името на Д. и В. Ф., тъй като е предстоял развод на жалбоподателя. „Две от банковите сметки на Д. Ф. са използвани от Красимир Ф. за временно съхранение на парични средства, които не са били негова собственост, а са били собственост на чуждестранни граждани“, както и че, една от сметките на жалбоподателя е използвана от него за преводи на парични средства на чуждестранни граждани, които парични средства са му били предоставени за съхранение от същите“, за което са представени разписки за получените парични средства на обща стойност в размер на 30 000 евро (58 674,90 лева).

В РА и РД подробно са описани придобитите от жалбоподателя недвижими имоти. Също така в хода на административното производство с Искане изх. № 05-17-00-40 от 20.04.2011 г. за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица, от банките на територията на страната е изисквана информация за наличие на банкови сметки на името на жалбоподателя. В РД в част 4. Процесуални действия, т.4.4 подробно са описани банките, в които К. Ф. няма банкови сметки. Същият има такива в [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Банковите сметки са подробно описани в РА, като повечето в [фирма] са закрити през 2009 г. и една през 2010 г.

Изготвено е предложение за разкриване на банкова тайна с № 05-59-00-298 от 23.03.2011 г. до ТД на НАП – С.. С решение на СРС по НЧД № 6010/11 г. се постановява, разкриване на банкова тайна на сметките на жалбоподателя. В РД и РА са подробно описани резултатите от разкритата банкова тайна.

От Областна дирекция Земеделие – Софийска област е получен отговор, че К. Ф. не е регистриран като земеделски производител.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, ревизиращите са направили извод за превишаване на стойността на имуществото и извършените разходи спрямо размера на декларираните и/или получени доходи и не е установен източникът на дохода, поради което е приложен особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия от физическото лице данък по реда на чл. 122 – 124 от ДОПК.

На основание чл. 124, ал.1 от ДОПК е изготвено Уведомление изх. № 0559-00-298 от 18.10.2011 г. до К. Ф., с което е уведомен, че основата за облагане с данък върху доходите на физическите лица за периода от 01.01.2005 г. – 31.10.2010 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На основание чл. 124, ал.3 от ДОПК от жалбоподателя е изискано предоставяне на Декларация относно данни за имуществото, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица. Търсената информация е предоставена с вх. № 05-59-00-298 от 31.10.2011 г.

На базата на събраните данни, ревизиращите са приели следните за всеки от ревизираните данъчни периоди, както следва:

1. Получени доходи и извършени разходи за периода от 01.01.2005 г. – 31.12.2005 г.

За този период е посочено, че приходите на жалбоподателя са в размер на 1974 лева, а разходите, съгласно НСИ за един човек са в размер на 2250 лева. Допълнително е посочено, че К. Ф. има три пътувания до Великобритания. Тези пътувания са служебни и са доказани като такива въз основа на издадена бизнес виза за Великобритания.

В РА е посочено, че за начално салдо за ревизирания период е прието възнаграждението по трудови правоотношения за м. 12.2004 г. в размер на 120 лева. Не са признати доходите от земеделска дейност. Не е прието, че сумите в размер на

1955 лева, 20 047,26 лева и 114 218,66 лева са внесени по сметки на жалбоподателя от чужди граждани.

В заключение в табличен вид е проследен паричния поток на жалбоподателя за 2005 г., като е посочено като начално салдо сумата от 120 лева, приход за целия период в размер на 13 773,55 лева, разход – 49 280,83 лева и недостиг на парични средства в размер на 35 507,28 лева. Въз основа на направените фактически и правни изводи в РД и РА данъкът по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) е определен на 7 981,74 лева, а на основание чл. 55, ал.1 от същия закон са определени лихви за времето от 16.05.2006 г. – 03.02.2012 г. в размер на 5 742,27 лева.

2. Получени доходи и извършени разходи за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2006 г.

За този период е посочено, че приходите на жалбоподателя са в размер на 1700,44 лева, а разходите, съгласно НСИ за един човек са в размер на 2580 лева. Допълнително е посочено, че К. Ф. има пътуване до Великобритания, като частна командировка.

В табличен вид е проследен паричния поток на жалбоподателя за 2006 г., като е посочено като начално салдо сумата от 0,00 лева, приход за целия период в размер на 1 700,44 лева, разход – 45 786,39 лева и недостиг на парични средства в размер на 44 086,05 лева. Въз основа на направените фактически и правни изводи в РД и РА данъкът по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) е определен на 9 944,63 лева, а на основание чл. 55, ал.1 от същия закон са определени лихви за времето от 16.05.2007 г. – 03.02.2012 г. в размер на 5 518,68 лева.

3. Получени доходи и извършени разходи за периода от 01.01.2007 г. – 31.12.2007 г.

За този период е посочено, че К. Ф. е подал Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ, с която е декларирал доходи от трудова и патентна дейност общ в размер на 51 994,61 лева и приспаднати нормативно признати разходи в размер на 35% или 1 421,52 лева; облагаем доход в размер на 1997,34 лева и годишно данъчно задължение в размер на 0,00 лева. През тази година жалбоподателят има три пътувания извън България – 2 до Гърция и едно до Чешката република.

В табличен вид е проследен паричният поток на ревизираното лице за 2007 г., като е посочено, че началното салдо за годината е 0,00 лева, приход за целия период в размер на 51 994,64 лева, разход – 13 773,28 лева, към м. 11.2007 г. е посочен недостиг от парични средства в размер на 9 055,93 лева. В заключение в РА е записано, че финансовото състояние за задълженото лице съответства на получените приходи за същия период, но отново е отчетен посочения недостиг към м. 11.2007 г. В резултат на направените констатации от ревизиращите данъчната основа за общия годишен доход/данъчната основа за облагане е прието, че е в размер на 9 055,93 лева. Изчислен е дължимия данък на 905,59 лева и дължима лихва за периода от 10.05.2008 г. – 03.02.2012 г. в размер на 398,79 лева.

4. Получени доходи и извършени разходи за периода от 01.01.2008 г. – 31.12.2008 г.

За този период е посочено, че К. Ф. не е подал Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ, получил е доходи от трудова дейност общ в размер на 2 754,00 лева. Ревизията е приела, че съгласно НСИ разходите за издръжка са в размер на 3521,00 лева на едно лице. През тази година жалбоподателят има четири пътувания извън България – 1 до Турция с цел „гостуване“ и три до Гърция с цел „екскурзия“ и „частна командировка“.

В табличен вид е проследен паричният поток на ревизираното лице за 2008 г., като е посочено, че началното салдо за годината е 48 477,29 лева, приход за целия период в размер на 51 231,29 лева, разход – 83 154,00 лева, в краен резултат е отчетен недостиг на парични средства в размер на 31 922,71 лева.

В заключение в РА е записано, че въз основа на направените фактически и правни изводи данъкът по чл. 48 от ЗДДФЛ е 10 %, определена е данъчна основа за общия годишен доход на 31 922,71 лева; годишно данъчно задължение в размер на 3 192,27 лева и сума за донасяне – 3 192,27 лева и лихва за периода от 16.05.2009 г. – 03.02.2012 г. в размер на 926,53 лева.

5. Получени приходи и извършени разходи за периода от 01.01.2009 г. – 31.12.2009 г.

За този период жалбоподателят не е подавал Г. за 2009 г., установено е в хода на ревизията, че е получил приходи от трудова дейност, след приспадане на осигуровките, в размер на 3 800,00 лева. Съгласно средния размер за издръжка съгласно НСИ е 3 668,00 лева. През тази година ревизираното лице има три пътувания извън страната – екскурзии до Испания и Гърция, както и гостуване в М..

В табличен вид е проследен паричният поток на ревизираното лице за 2009 г., като не е посочено начално салдо за годината, приход за целия период в размер на 66 655,93 лева, разход – 43 784,52 лева, към м. 04.2009 г. е отчетен недостиг от 1 222,64 лева, в краен резултат не е отчетен недостиг на парични средства.

В заключение в РА е записано, че е наличен недостиг на парични средства в размер на 1 222,64 лева към м. 04.2009 г., определено е задължение в размер на 122,26 лева и лихва за периода от 01.05.2010 г. – 03.02.2012 г. в размер на 22,29 лева.

6. Получени приходи и извършени разходи за периода от 01.01.2010 г. – 31.10.2010 г.

За този период е посочено, че финансовото състояние на жалбоподателя съответства на получените приходи, като начално салдо е посочена сумата от 22 871,41 лева. К. Ф. не е подавал Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ. Установено е, че получените средства са в следствие на трудови приходи в размер на 5 722,55 лева след приспадане на осигуровките, а средномесечния разход за издръжка на едно лице, съгласно НСИ, е в размер на 311,46 лева. Има едно пътуване до Турция с цел „гостуване“.

В табличен вид е проследен паричния поток на приходите и разходите на жалбоподателя, като в заключение е посочено, че е установен недостиг на парични средства, тъй като в края на периода жалбоподателят има в наличност 21 003,65 лева.

Въз основа на така определените задължения по ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ в размер общо на 22 146,49 лева, лихва – 12 919,08 лева, допълнително са определени задължения по ДОО за 2008 г. и 2009 г. в размер на 325,20 лева и лихва – 134,16 лева; задължения по ДЗПО за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. в размер на 114 лева и лихва – 53,34 лева и задължения по ЗО за 2008 г. и 2009 г. в размер на 168,00 лева и лихва – 35,17 лева.

РА е мълчаливо потвърден от ответника, тъй като последният не се е

произнесъл в законоустановения срок по депозираната до него жалба. В хода на настоящето съдебно производство са приети като доказателствата представените с административната преписка документи, допълнително към материалите по делото са приобщени представените в хода на процеса доказателства, събрани чрез писмени и гласни доказателствени средства.

По искане на жалбоподателя бяха допуснати и изслушани свидетелите – Б. С. Г., З. Ц. П., Е. Г. Д. и Б. Й. С. (съдебен протокол от 09.04.2013 г.). съдът намира, че свидетелските показания са последователни, непротиворечащи си и в унисон с установеното от доказателствата по делото и приетите две експертизи, поради което ги кредитира изцяло.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно – агротехническа експертиза, която на поставените въпроси е дала следния отговор: за периода 1993 – 2003 г. семейство Ф. са получили от производството на картофена продукция и реализацията ѝ на пазара чист доход в размер на 316 776 лева.

На следващо място по делото е приета ССЕ, която подробно е изследвала и отговорила на поставените въпроси, като за онагледяване са съставени съответните относими таблици.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в преклузивния срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Р. акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона и при спазване на процесуалните правила.

Настоящият съдебен състав след като взе предвид приетото в хода на ревизията, събраните писмени доказателства по делото и след като направи справка на данните, за които се твърди в РД и РА, че са на база на статистически данни установени от НСИ, извърши проверка на интернет страницата на института (<http://www.nsi.bg/otrasal.php?otr=21>) – Доходи и разходи на домакинства – данни, т.2 Разходи на домакинства, т.2.2. Паричен разход, т.2.2.3 Годишни разходи и установи, че неправилно е посочен паричен разход на жалбоподателя за всеки един от процесните периоди. Следва да се посочи, че за 2005 г., 2006 г., 2008 г., и 2009 г. приходната администрация е отчитала разходът по НСИ на годишна база, а за 2010 г. вече се определя на месечна основа за едно лице. По тази причина съдът умножи сумата от 311,46 лева – разход за издръжка на едно лице за 2010 г., което на годишна база е в размер на 3737,52 лева, а за процесните 10 месец на тази година – 3114,60 лева. В следствие на извършената от съда съпоставка на

официалните данни на страницата на НСИ и тези приети от ответника, повторени в приетата по делото ССЕ, се установи следното несъответствие: за 2005 г. според РА размерът е 2250 лева, НСИ – 1959 лева; 2006 г. – РА – 2580 лева, НСИ – 2235 лева; 2008 г. – РА – 3521 лева, НСИ – 3175 лева; 2009 г. – РА 3668 лева, НСИ – 3247 лева и 2010 г. – РА, след извършеното пресмятане от страна на съда – 3114,60 лева, НСИ – 2670 лева (3204 лева (годишно НСИ) /12 месеца*10 месеца). На базата на тази констатация, съдът намира, че следва да приеме за достоверен годишния размер на разходите за ревизирания период този, който е официално публикуван на интернет страницата на НСИ, а не посочения в РД и РА и приет за достоверен от ССЕ.

С оглед така констатираното необосновано завишаване разходите на жалбоподателя на базата на неправилно отразяване на статистическите данни на НСИ, съдът намира, че са налице предпоставките за изменение на установените задължение по ЗОФДЛ (отм.) за 2005 г., 2006 г. и по ЗДДФЛ 2008 г. при спазване на нормативните изисквания на действащото законодателства за съответния период. След извършеното изчисление от страна на съда, за което не са необходими специални знания освен придобитите по време на завършване на средно образование, се установи намаляване на дължимия данък за 2005 г. от 7 981,74 лева на 7911,90 лева; за 2006 г. дължимия данък се намалява от 9 944,63 лева на 9861,80 лева и за 2008 г. промяната е следната от 3192,27 лева на 3157,70 лева. За тези периоди се дължи и съответната лихва върху вече новия размер на задължението, поради което съдът не може с точност да я посочи.

Що се касае до основния спорен въпрос по делото, наличието на начален доход към 2005 г. и преводите по сметките на Ф., настоящият съдебен състав приема, че правилно и законосъобразно органите по приходите не са приели за достоверно декларираното от него 11 бр. Г. за времето от 1993 г. – 2003 г. на 04.11.2010 г., с които е декларирали получени доходи като земеделски производител на картофи, както и на посоченото в депозираното обяснение, че към 01.01.2005 г. семейството му, което включва и родителите му, е разполагало с 11 362,24 лева – налични пари по банкови сметки; около 350 000 лева от картофопроизводство, по наследство и от трудовите доходи на Д. и В. Ф. преди пенсионирането им. Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на ревизиращите, тъй като от материалите по делото без спорно е установено, че жалбоподателят не е бил регистриран като земеделски производител (отговор във връзка със запитване изх. № 05-59-298 от 03.06.2011 г. до Областна дирекция – Земеделие – С. област, [населено място]), за разлика от неговия баща (РА – стр. 54). Следователно, ако семейството действително има получени доходи от така дейност, то те са в патримониума на лицето, което отговаря на

законовите условия. На следващо твърдението за налични пари по банкови сметки, по наследство и от трудови доходи на Д. и В. Ф. преди пенсионирането, представляват техни такива, но не и на жалбоподателя. Отделно от това не може да се приеме, че последният е получавал парична помощ от своите родители, тъй като нито в хода на ревизията, нито в хода на настоящето производство са представени доказателства относно прехвърлянето собствеността на тези средства. Следователно не може да се включат като налични доходи към 01.01.2005 г. на жалбоподателя. Отделно от това следва да се посочи, че са необосновани изложените доводи от страна на Ф. и от процесуалния му представител както в жалбата, така и в депозираното писмено становище, че установените от ССЕ постъпили средства от чуждестранни граждани по банковите сметки на ревизираното лице, са във връзка със закупените от последния недвижими имоти в качеството му на техен пълномощник. Действително приетата по делото ССЕ е проследила движение по сметките на [фирма], [фирма] и [фирма], но с нейното заключение не може да се докаже, че сумите внасяни по сметките на жалбоподателя са свързани с изповядването на конкретни сделки с недвижими имоти и че тези суми са били свързани с конкретно облигационно отношение. Не са представени абсолютни никакви както писмени, така и гласни доказателства, които да докажат, че внасяните суми по банковите сметки на К. Ф. са във връзка с отделни покупки на недвижими имоти, както и да отговорят на въпроса защо не са върнати отново по сметките на посочените по-горе търговски дружества, след като жалбоподателят е бил упълномощен да борави с тях.

Тези изводи на съда, подкрепени с мотивите на ревизиращите, описани в РА и РД, не се опровергават от свидетелските показания на разпитаните свидетели по делото, от които безспорно се установява, че фамилията на жалбоподателя се е занимавала с картофопроизводство, както и че той е работил в дружества, търгуващи с недвижими имоти. От приетите по делото две експертизи – САТЕ и ССЕ, е виден средния годишен добив на твърдените за обработване земеделски земи за съответните години и получения доход от тази продукция. На следващо място ССЕ е проследила движението по отделните сметки и е направила съпоставка и преизчисление на паричния поток и началното салдо на К. Ф. към 01.01.2005 г. В тази част последната експертиза не влияе и не опровергава констатациите на ревизиращите, независимо от дадените в нея варианти.

Настоящият съдебен състав намира обжалвания РА за незаконосъобразен в частта му за финансовите 2007 г. и 2009 г., тъй като независимо от направения краен извод, че не е налице недостиг на парични средства, като такъв е отчетен съответно за м.11.2007 г. в размер на 13 773,28 лева и за м. 04.2009 г. в размер на 1 222,64 лева и

е начислен съответния данък, включително и лихви за забава. Тези изводи на ревизиращите са неправилни и в разрез с принципите на годишното облагане на доходите на физическите лица. Органите по приходите не са анализирали получените след м.11.2007 г. до края на 2007 г. и тези след м. 04.2009 г. до края на годината доходи, които е следвало да бъдат съпоставени с направените от жалбоподателя разходи, за да се приеме, че са налице укрити доходи. Целта на облагането по ЗДДФЛ е да се установи наличието на реализирани доходи през съответната данъчна година, които подлежат на облагане по реда на ЗДДФЛ, поради което, за да се обоснове в случая извода за наличие на укрити от ревизираното лице доходи, органите по приходите следва да установят размера на всички реализирани доходи през процесните 2007 г. и 2009 г. съответно, направените разходи. Облагането с данък върху доходите на физическите лица е годишно, поради което в процесния случай в разрез със закона ревизиращите изследват финансовото състояние на ревизираното лице в определен месечен период от ревизираните 2007 г. и 2009 г., а не изследват цялостното финансово състояние за тези години. В този смисъл решение № 11111 от 10.08.2011 г. по адм. дело № 110/2011 г. по описа на Върховен административен съд, I отделение, решение № 5516 от 17.04.2012 г. по адм. дело № 5686/2011 г. по описа на Върховен административен съд, I отделение.

РА е немотивиран в частта на допълнително определени задължения за осигуровки. Както е посочено в обжалвания акт на основание чл. 120 от ДОПК констатациите и мотивите на РД, са негова неразделна част. След обстоен прочит, съдът констатира, че ревизиращите са посочили за всяка от ревизираните години, че „неса констатирани нарушения, както и различия между подадената информация и действително внесените осигуровки“. На следващо място в РД и РА без излагането, на каквито и било мотиви относно допълнително начисления ДОО, ДЗПО и ЗО за внасяне за 2007 г., 2008 г. и 2009 г.. Нещо повече дори и вещото лице по приетата по делото ССЕ не е установила как и на какво основание е определена лихвата от 4,82 лева за внасяне за ДЗПО за 2007 г. На следващо място от тази експертиза е видно, че останалите начислени за довносяне на осигурителни вноски, не са реално дължими, тъй като за 2008 и 2009 г. е налице съответствие между декларираните и платените суми от страна на жалбоподателя. Следователно РА и в тази му част е незаконосъобразен като немотивиран, поради което следва да бъде отменен.

Имайки предвид изложеното, жалбата е основателна в частта ѝ, касаеща определения допълнителен данък за 2007 г. и 2009 г. по ЗДДФЛ и в частта на допълнително начислените осигурителни вноски, поради което в тази част РА следва да бъде отменен, а в останалата

част следва да бъде изменен като се намали дължимия данък, както следва за 2005 г. от 7 981,74 лева на 7911,90 лева; за 2006 г. дължимия данък се намалява от 9 944,63 лева на 9861,80 лева и за 2008 г. промяната е следната от 3192,27 лева на 3157,70 лева, ведно със съответната лихва.

С оглед крайния изход на делото и заявеното от процесуалните представители на страните за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение, същото е основателно и съгласно чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка чл. 8 вр. чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да бъде определено с оглед размера на уважената и отхвърлената част на РА. На ответника следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 880,00 (осемстотин и осемдесет) лева, а на жалбоподателя – 260 (двеста и шейсет) лева, представляващ съразмерна част на претендираните разноски в размер на 3660 лева (3000 лева адвокатско възнаграждение, 10 лева – ДТ, 400 лева – ССЕ и 250 лева - САТЕ). По реда на компенсацията следва да бъде осъден жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 620 (шестстотин и двадесет) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предложение 3 и предложение последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ ревизионен акт № 231104276 от 03.02.2012 г., издаден от Е. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „О.“, (ОДОП), в частта на допълнително определен данък за внасяне по ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ, както следва за 2005 г. от 7 981,74 лева на 7911,90 лева; за 2006 г. дължимия данък се намалява от 9 944,63 лева на 9861,80 лева и за 2008 г. промяната е следната от 3192,27 лева на 3157,70 лева, ведно със съответната лихва.

ОТМЕНЯ ревизионен акт № 231104276 от 03.02.2012 г. в останалата му част по жалбата на К. Д. Ф..

ОСЪЖДА К. Д. Ф., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] да заплати в полза на бюджета на ответника - директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” юрисконсултско възнаграждение в размер на 620 (шестстотин и двадесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: